

A ...-i Törvényszék felperes neve (... ..., ... u. szám) felperesnek -... (... ..., ... u. ...l)tal képviselt alperes neve (... ..., ... u.....) alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra-(...) Ft feljegyzett eljárási illetéket.

Felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén elektronikus úton kell benyújtani a ...-i Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...-i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...-i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...-i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s

felperes neve felperes keresetet terjesztett elő a alperes neve alperes ellen kártérítés megfizetése iránt.

Az ügy a ...-i TörvényszékenP..... számon lett lajstromozva.

A alperes neve alperes a napján kelt, keresetre előterjesztett előkészítő iratában kérte a kereset elutasítását.

Hivatkozott arra, hogy a felperes által csatolt, a ... Bíróság ...P..... számú ítéletnek jelen per eldöntése szempontjából relevanciája nem lehet. A felperes állításával szemben ezen ítélet nem „minősítette” a felperest fogyasztónak, hiszen ezen megállapítás csupán az ítélet indoklásában szerepel úgy, hogy az eljáró bíróság a felek egybehangzó nyilatkozatai alapján, jelen per felperesének elismerő nyilatkozata alapján a Pp. 221. § (2) bekezdése szerinti rövidített ítéletet hozott.

Álláspontja szerint felmerül a gyanú, hogy ... - a ... Bíróság ...P..... számon folyamatban volt per

felperese - a ... Bíróság előttP..... számom folyamatban volt pert kizárólag azért indította jelen per felperesével szemben, hogy jelen per felperese elismerhesse a követelést azzal, hogy a számára kedvezőnek vélt megállapítások jogerős ítéletben szerepeljenek.

Ezen feltevést támasztja alá az a körülmény, hogy a ... Bíróság ...P..... számú ítélete rögzíti, hogy jelen per felperese már a pert megelőzően is teljes egészében elismerte...felperes követelését. Az előbbieket mellett látszólag semmi értelme nem volt és nem lehetett a jelen per felperese által előterjesztett ítélet indokolása, kiegészítése iránti kérelmének, hiszen annak abban a perben jelentősége nem lehetett.

Ugyancsak az előbbieket támasztja alá az a feltevés, hogy a ... BíróságP..... számú ítéletében foglalt pénzfizetésre vonatkozó rendelkezést a felperes nyilvánvalóan nem teljesítette ... felé.

A felperes keresetet terjesztett elő a alperes neve ellen a felperes személyiségi jogait sértő károkozó magatartása miatt, melyben a becsülethez és jó hírnévhez való jog megsértése megállapítását és-Ft sérelemdíj megfizetését kérte. Kérte továbbá az alperes kötelezését arra, hogy a felperestől írásban kérjen bocsánatot, és jogsértő beadványát ezt követően vonja vissza.

A felperes keresetét a Ptk. 6:549. §, 2:52. §, 1:3.§, 6:518. §, 6:519. § és 2:45.§-ára alapította.

Álláspontja szerint az alperes a csatolt előkészítő iratban a felperes megalapozatlan, a felperes ügyvédi tevékenységét, becsületét és jó hírnevét is sértő állításokat tett, amelyek a felperes tisztességes magatartását teszik kérdésessé jogsértően és megalapozatlanul.

Az alperesi bíróság és képviselője a Bírók Etikai Kódexe 3. cikk (2) bekezdése és 6. cikk (1) bekezdése szerinti tiszteletet nem adta meg a felperesnek, amikor olyan hiteltelen tényállításokon alapuló „gyanút” fogalmazott meg, amelyet bizonyítani nem tud, amely nem alapos, és ellentmond egy jogerős ítélet rendelkező részének és indokolásának is.

Álláspontja szerint ez az alperes részéről tényállítás volt, ha mégsem, akkor indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás, amely a felperes, mint ügyvéd társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, mert a bíróság rosszhiszemű manipulálására és tisztességtelen, törvénytelen eszközök használatára utal. Előadta, hogy az alperes állításaival azt mondta ki, hogy a felperes az ügyvédi törvényben és az ügyvédi etikai kódexben megfogalmazott kötelezettségét szándékosan előre megfontolt szándékkal megszegte.

Hivatkozott rá, hogy az alperes valótlán tényt állított, amikor úgy nyilatkozott, hogy azP..... számú ítéletben foglalt pénzfizetésre vonatkozó rendelkezést a felperes nyilvánvalóan nem teljesítette ... felé. Ez nem véleménynyilvánítás volt, hanem tényállítás, azt állította az alperes, hogy a felperes nyilvánvalóan nem teljesítette a bíróság ítéletét. Amint a gyanúját az alperes leírta és a bíróság tudomására is hozta, a gyanú tényközlések logikai soraként tárgyasult. Innentől kezdve az alperesi előadás már nem gyanú, hanem a tények előadásán és mérlegelésén alapuló gyanúsítás.

Álláspontja szerint a jelen ügyben a felperest az ügyvédi jogaiban és kötelezettségeiben, az alperest pedig bírói, bírósági jogaiban és kötelezettségeiben is kell vizsgálni, az alperes a felperes ügyvédi státusza tudatában fogalmazta meg személyiségsértő kifogásait.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Hivatkozott rá, hogy a bírói gyakorlat szerint a perbeli nyilatkozat megtétele önmagában személyiségi jogsértést nem valósít meg. A felperes által hivatkozott alapperben az alperes indokolatlanul bántó, sértő kifejezéseket a beadványaiban nem használt. A peres eljárás során tett nyilatkozat akkor sérthet személyiség jogot, ha az bántó, sértő. A kereseti és ellenkérelmi tényállítások erre nem alkalmasak, mert csak az igényérvényesítés megalapozására, vagy annak cáfolatára szolgálnak.

Előadta, hogy a felperes által kifogásolt alperesi nyilatkozat az alperes alapperben előadott

feltételezése volt, vagyis az alperes nem tényállítást adott elő, hanem a felperes magatartásával kapcsolatos véleményét fejtette ki. A véleménynyilvánítás esetén a bizonyíthatóság nem értelmezhető, az ilyen közlések esetén az igazságtartalom nem fogalmazható meg.

A felperes által kifogásolt alperesi nyilatkozat nem minden indok nélkül vezetve, öncélúan kívánta megbántani a felperest, hanem az alperes által feltételezett felperesi magatartás minősítésére kellően megokolható módon bocsátkozott feltételezésekbe.

Hivatkozott rá, hogy az alapperben a alperes neve nem közhatalmat gyakorolva, az eljárást lefolytató bíróságként, hanem perbevont helyzetű alperesként vett részt. Érthetetlen ezért a felperesnek a bírói etikai kódexre történő hivatkozása. A alperes neve alperest ugyanolyan és ugyanannyi jog illeti meg alperesként, mint bármely más alperest. Érthetetlen továbbá a felperesnek az ügyvédi etikai kódexre történő hivatkozása, hiszen az alapperben a felperes felperesként és nem ügyvédként volt érdekelt.

Az alperes nem gyanúsította a felperest semmivel, egyszerűen leírta a véleményét. Utalt az „alperesben felmerült a gyanú” és a „gyanúsítás” nyilvánvaló nyelvtani különbségére.

Az alperes soha, egyetlen nyilatkozatában sem minősítette a felperes ügyvédi tevékenységét, hiszen az alapperben magánszemély felperesként járt el.

Az alperes nem tényeket állított, hanem véleményét fejtette ki az alapperben, és ez igaz a következtetés bevezetésére használatos „nyilvánvalóan” szófordulat használatára is. Ezen kifejezéssel az alperes az addig megtett okfejtését zárta le, és annak alapján jutott el véleménye kifejtéséig úgy, hogy ebben a mondatrészben is hangsúlyosan szerepelt a „feltevés” kifejezés.

A ... i Ítélet tábla az eljárás lefolytatására a ..-i Törvényszéket jelölte ki.

A törvényszék a rendelkezésre álló iratok, felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos.

A bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény általános feltételeit a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:519. § (1) bekezdése, speciális feltételeit a Ptk. 6:549. § (1) bekezdése tartalmazza.

A Ptk. 6:549. § (1) bekezdése alapján előterjesztett sérelemdíj megfizetése, jogsértés megállapítása, bocsánatkérésre kötelezés, beadvány visszavonása iránti igény személyiségi jogi jogsértést feltételez.

Az új Ptk. 2:52. § értelmében akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

A (2) bekezdés alapján a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

Személyiségvédelmi igényt tehát olyan jogsértő magatartás, cselekmény alapoz meg, amely egyben az adott személy személyéhez fűződő jogát is sérti.

A sérelemdíj megállapításához szükséges a jogellenes magatartás, a személyiségi jog megsértésének bizonyítása, továbbá ezzel okozati összefüggésben nem vagyoni sérelem bekövetkezése. A sérelemdíj megállapítása feltételezi valamely személyiséget ért sérelem bekövetkezését, függetlenül a hátrány mértékétől, fokától.

A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése alapján a törvényszéknek azt kellett megítélni, hogy az alperesnek a sérelmezett előkészítő iratban megfogalmazott véleménye sértette -e a felperes becsületét, az a

felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó volt -e.

A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján a jóhírnév megsértése vonatkozásában pedig azt kellett vizsgálni, hogy az alperes a felperesre sértő, valótlan tény állított-e, vagy valós tény feltüntetett -e hamis színben.

A felperes által kifogásolt kijelentések nem alkalmasak a felperes becsülethez, jó hírnévhez való jogának megsértésére.

A hivatkozott előkészítő iratban sérelmezett kijelentések nem tényállítások, abban az alperes a keresetre vonatkozó álláspontját, véleményét fejtette ki.

A „Felmerül a gyanú” kezdetű mondatban az alperes a ... BíróságonP..... számon folyamatban volt per kapcsán kialakult véleményét, gondolatait fejezi ki. Az „Ugyancsak az előbbieket támasztja alá az a feltevés” kezdetű mondatban kifejezetten hivatkozik is az alperes arra, hogy az általa leírtak felételezések, az az alperes fent hivatkozott perrel kapcsolatban kialakult álláspontját tartalmazza vélemény formájában.

A véleménynyilvánítás pedig akkor sérthet személyhez fűződő jogot, ha az kifejezőmódjában indokolatlanul sértő, bántó, megalázó, az érintett személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas.

A sérelmezett előkészítő iratban hivatkozott mondatok megfogalmazásukban nem indokolatlanul bántóak, sértőek, megalázóak, azok nem alkalmasak a becsülethez fűződő jog megsértésére.

Azokat továbbá az alperes nem öncélúan, minden előzmény nélkül fogalmazta meg, hanem a felperes által előterjesztett kártérítési keresettel szembeni védekezésésként.

AP..... számon folyamatban volt perben a alperes neve alperesként járt el, alperesként pedig a keresetre vonatkozó álláspontját, véleményét jogosult kifejteni.

Miután a sérelmezett perben a alperes neve nem az eljárást lefolytató bíróságként, hanem peres félként szerepelt, így a perben az ő vonatkozásában a bírók Etikai Kódexe nem irányadó. Emellett a bíróság mint jogi személy tekintetében az Etikai Kódex hatálya nem is értelmezhető.

A sérelmezett előkészítő irat egyetlen mondata, kijelentése sem utal a felperes ügyvédi mivoltára, ügyvédi minőségében végzett tevékenységére, így alaptalan a felperes arra való hivatkozása, hogy őt az alperes ügyvédi mivoltában sértette.

A Ptk. 1:3. §-ban rögzített jóhiszeműség és tisztesség elve pedig egy alapelv, az személyhez fűződő jognak nem minősül, így személyiségvédelmi igényt nem alapoz meg.

Személyiségi jogi jogsértés hiányában pedig a személyiségi jogok megsértésének szankciói nem alkalmazhatóak.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a felperes keresetét elutasította.

A régi Pp. 78. § alapján kötelezte a törvényszék a pereszes felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdés és 42. § (1) bekezdés a.) pontja alapján - a ..., - Ft pertárgyérték figyelembevételével - számított eljárási illeték megfizetésére.

Tekintettel arra, hogy az alperes kizárólag a tárgyaláson való megjelenés esetére kért perköltséget, és az ügyben tartott tárgyalásokon nem jelent meg, a törvényszék úgy rendelkezett, hogy felmerült

költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a régi Pp. 233. §-án alapul.

...,

Dr. ... s.k.
bíró